

Kriisitalvi

Moni teistä on varmasti törmännyt yllä olevaan sanaan tämän syksyn ja talven aikana. Välillä tuntuu, ettei maailmassa enää ole yhtään kriisiytymätöntä asiaa ja siksi joka kriisin seuraaminen on jo henkisen terveyden kannalta pahaksi.

Ainakin minun huomioni on saanut tuo naapurin herra (vai voiko mokomaa enää herraksi kutsua?), lähinnä siksi, että minun on jo ammoisina lapsuuden päivinä kostonutettu idän pelko, ismien nimet vain ovat vaihdelleet.

Tällaiseen tavalliseen ihmiseen sodan kautta iskenyt energiakriisi on se kaiken vaikuttavin ja siitä sitten päädyin ajattelemaan, millainen on ristikonratkojan kriisitalvi. Saattaahan tuo kriisi jatkua keväälläkin, mutta sen näkee sitten.

Ristikonratkojan kannalta näinä pimeinä talvipäivinä ja -iltoina tärkeintä on tietenkin valo. Onneksi ystävätär oli aikoinaan erään kynttiläfirman konsulentti, joten kynttilöitä on. Ja niitä siis todellakin on! Taskulamppujakin löytyy ja nyt olen miettimässä otsalampun ostoa, sellainen voisi olla todella hyödyllinen, eikö?

Ristikoita minulla on varastossa vaikka lampaille syötäväksi, Sanaseppojakin ratkottavaksi monta vuosikertaa. Kun olin

seuran sihteeri, en voinut osallistua kilpailuihin, joten päädyin varastoimaan lehdet pahan päivän varalle.

Ratkontavälineistä ei sähköä kaipaa, teroitinkin on ihan käsikäyttöinen. Kyniä, kumeja ja teroittimia on tarpeeksi. Tietoteoksia on yksi kirjakaruselli täynnä, joten sekin homma hoidossa. Googlen poistuminen kännykän virran loppuessa ei ole minulle ongelma.

Muonitus tuskin parin tunnin sähkökatkojen aikana muodostuu ongelmaksi. Termoskannu täyteen kahvia ja vettä varastoon johonkin isompaan astiaan eli nesteytys kunnossa. Ainoan isomman ongelman tulee tuottamaan fasiliateettien käyttökielto. Täytynee seurailta olisiko jossain ämpäreitä jaossa...

Näin ajatellen tällaisen kerrostaloasujan ratkomisharrastus voi jatkua sähkökatkojenkin aikana. Täytyy vain pitää huolta, että on kotona, kun katko alkaa. Viisi kerrosta ilman hissiä ei kyllä houkuttele.

Kyllä me tästäkin selviämme, ihan niin kuin koronasta ja monista muistakin kriiseistä.

Viime kerralla lupasin kertoa, mikä on puo, jos joku kysyy. No, joku kysyi ja tässä siistitty vastaus: se on takapuoli. Jos joku katsoi Tuntemattoman sotilaan itsenäisyyspäivänä, kuuli sen laihialaiselta Mäkiläältä, siltä äkäiseltä rättimikolta.

Valoisampaa uutta vuotta kaikille!

Riitta Rustari

riitta.rustari@ristikkoakatemia.fi

Lähetäkää ristikkoihaisia kysymyksiä ja mielipiteitä osoitteeseen kysymys@ristikkoakatemia.fi